№ 32. Piątek 9. Lutego 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Peszt, 9. lutego. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej odczytany został projekt adresu. Adres dziękuje za wyrażony w mowie tronowej konstytucyjny sposób myślenia Monarchy, za przyjęcie sankcyi pragmatycznej jako punktu wyjścia i za uznanie całości. Niepodzielność monarchyi, a prawnopolityczna niezawisłość i administracyjna samodzielność Węgier niesą przeciwne sobie, i jestto zadaniem, ażeby pogodzić oboje. Adres uznaje istnienie spraw spólnych, a sejm będzie się starał co do ich oznaczenia i sposobu załatwiania wprowadzić w życie takie postanowienia, któreby odpowiadając celowi niezagrażały samodzielności Węgier. Odnoszący się do tego wniosek będzie niezwłocznie wypracowany. Adres wyraża radość z tego powodu, że wszystkie kraje mają być konstytucyjnie rządzone, co stanie się podporą Wolności Węgier. My chcemy się znosić z innemi krajami monarchyi w przestrzeganiu naszej i ich niezawisłości. Konstytucya Węgier nie wypływa z dyplomu październikowego; przyjęciem jego zostałyby zniszczone jej prawa fundamentalne, a patent z lutego powiększa niebezpieczeństwa dyplomu październikowego. Sejm będzie się starał przedłożyć wnioski, któreby zabezpieczały samodzielność Węgier a zarazem odpowiadały żywotnym warunkom monarchyi. Adres wyraża gotowość do rewizyi ustaw z r. 1848, ale prosi o ich restytucyę i o koronacyę; dziękuje za powołanie Siedmiogrodzian i Kroatów, ubolewa nad niepowołaniem Dalmacyi, prosi o powołanie Fiumy i Pogranicza wojskowego, o amnestyę dla wszystkich skazanych za zbrodnie polityczne, o rząd parlamentarny, o odpowiedzialne ministerstwo i o ustanowienie municypiów. W końcu powiada adres: Przywiązanie do odwiecznej konstytucyi i do domu królewskiego wypływa z tego samego źródła, mianowicie ze źródła najczystszego uwielbienia.

Część urzędowa.

Lwów, 9. lutego. W ciele wyborczem większych posiadłości w Samborze wybrany został dnia wczorajszego hrabia *Jan Alexander Fredro* jednogłośnie posłem na Sejm krajowy.

Wiedeń, 5. lutego. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany V. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 15. Ogłoszenie ministerstwa stanu z 23. stycznia 1866, względem konstytucyi kościoła ewanielickiego, wyznania augsburgskiego i helweckiego w tych krajach, dla których wydane zostały patent cesarski z 8. kwietnia 1861 (D. u. p. nr. 41) i rozporządzenie ministerstwa stanu z 9. kwietnia 1861 (D. u. p. nr. 42).

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej nadać godność c. k. szambelana Leonowi *Laskowskiemu*, rotmistrzowi w pułku huzarów hr. Hallera nr. 12.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 3. lutego b. r. raczył najmiłościwiej mianować Wincentego *Chitry Freiselsfeld* posiadającego tytuł i charakter radzcy namiestnictwa, referenta lwowskiej komisyi indemnizacyjnej, radzcą namiestnictwa extra statum przy namiestnictwie we Lwowie.

Część nieurzędowa.

Lwów, 9. lutego.

Jego Excelencya minister spraw zagranicznych hr. *Mensdorff-Pouilly* powrócił już przedwczoraj zrana z Budy do Wiednia. Jak długo zabawią jeszcze Najjaśn. Państwo w stolicy węgierskiej, nie wiadomo dotąd nic pewnego.

Wiedeńska korespondencya w pragskim dzienniku *Politik* z 4. b. m. miała dowiedzieć się z *wiarogodnego źródła*, że ma nastąpić posunięcie galicyjskich i morawskich wojsk załogowych ku granicy rosyjskiej, i że podróż fml. barona Paumgarttena ze Lwowa do Pragi ma zostawać w związku z temi ruchami. *Jener. Kor.* oświadcza jednak, że wiadomość ta jest zmyślona i nie ma żadnej rzeczywistej podstawy.

Idők Tanuja zapewnia powtórnie, że *projekt adresu sejmu węgierskiego* będzie musiał przedstawić ogólne stanowisko zgromadzenia narodowego co do pojęcia, rozciągłości i sposobu załatwiania spraw wspólnych, gdy tymczasem szczegółowe wyjaśnienie pozostawione będzie owej komisyi do spraw spólnych, która podług wniosku Deaka, postanowionego na konferencyi w hotelu europejskim ma być wybrana po wysłaniu adresu, i której elaborat ma być po dyskusyi w pełnej izbie przedłożony koronie dopiero w drugim adresie.

W senacie *hiszpańskim* oświadczył minister stanu, że *uznanie Włoch* ze strony Hiszpanii oznacza tylko zawiązanie na nowo dyplomatycznych stosunków z tem państwem. Poprawka przeciw uznaniu została odrzuconą 100 głosami przeciw 65.

W *duńskiej* radzie państwa oświadczył minister finansów, że misya międzynarodowa uznała obowiązek Księstw nadelbiańskich co do wypłacenia przypadającej kwoty pensyi i subwencyi, spowodowanych zmianą tronu w roku 1863. Podług traktatu wiedeńskiego mają Księstwa wypłacić Danii za rok 1866: — 1,748.748 tal., a za rok przyszły 1,738.238 talarów.

Mowa tronowa Królowej angielskiej wyraża najprzód głębokie ubolewanie nad zgonem Króla belgijskiego, ale Królowa żywi nadzieję, że mądrość jego przejdzie na następcę, który zachowa niezawisłość i pomyślność Belgii. Stosunki zagraniczne — powiada dalej — są przyjazne i zaspokajające; Królowa nie widzi żadnego powodu, by się obawiać jakiegokolwiek zakłócenia spokoju powszechnego. Zjazd angielsko-francuzkich flot umocni przyjaźń obudwu narodów i okazuje światu przyjazną zgodność ku popieraniu pokoju. Krolowa cieszy się, że Ameryka naprawia szkody wojny domowej; emancypacya niewolników obudza w Anglii najserdeczniejsze sympatye, a afrykański handel niewolnikami jest dzięki eskadrze angielskiej ograniczony. Parlamentowi będą przedłożone kopie korespondencyi względem „Alabamy." Odnowienie stosunków dyplomatycznych z Brazylią jest pocieszające. Królowa ubolewa nad zerwaniem pokoju między Hiszpanią i Chili, oznajmia, że Hiszpania przyjęła ofiarowane jej wspólnie z Francyą przyjacielskie usługi, i spodziewa się szczerze zaszczytnego dla obu stron pojednania. Układy z Japonią skończyły się pomyślnie. Mikado ratyfikował istniejące traktaty, taryfa japońska będzie zrewidowaną. Traktat handlowy z Austryą zapewni temu państwu, jak się spodziewa Królowa korzyści rozległego handlu i stanie się zbawiennym dla obudwu państw. Dalej wspomina mowa tronowa o zaślubieniu Księżniczki Heleny. Następnie nadmienia o wypadkach na wyspie Jamaice, o zarazie bydła rogatego, przeciw której mają być zaproponowane surowe środki, i o spisku fenyańskim wraz z środkami, użytemi przeciw niemu na mocy konstytucyi. Mowa tronowa zapowiada bile względem kary śmierci, ustawy o bankructwie, kontroli finansowej i przysięgi parlamentarnej, i wyraża się w końcu bardzo ogólnikowo o reformie parlamentarnej.

W adresie senatu francuzkiego zgadzają się ustępy względem Rzymu, konwencyi wrześniowej, Algieryi, rolnictwa i środków wewnętrznych z mową tronową. Co do Mexyku powiada adres: Wasza ces. Mość oznajmiłeś, że pamiętna wyprawa do Mexyku zbliża się ku końcowi. To znaczy powiedzieć zaspokojonej Francyi, że ochrona jej interesów handlowych na rozległej i bogatej bezpieczeństwu powróconej targowicy jest zapewniona. Co się tyczy Stanów zjednoczonych północnej Ameryki, tedy — jeźli skutkiem nieporozumienia obecność francuzkiego sztandaru w Ameryce wydaje im się mniej dogodną niż w innej sławnej epoce ich dziejów — okazały stanowcze oświadczenia rządu Waszej ces. Mości, że nie słowa dumne i grożące zdołają skłonić nas do powrotu. (Tu następuje kilka słów niejasnych w telegramie, a w końcu powiada adres): „Francya jednak przypomina sobie z przyjemnością dawną przyjaźń ze Stanami zjednoczonemi.

Urzędowe doniesienie kompanii w Madagaskarze oznajmia, że *Howasowie* zapłacili już żądane wynagrodzenie.

Między wicekrólem *Egiptu* a towarzystwem kanału *suezkiego* zawartą została *konwencya.* Kwestye bieżące załatwione zostały z zadowoleniem obudwu stron. Cesarski wyrok rozjemczy wyłożono w sposób jak najliberalniejszy. Wicekról przyjmował gratulacye reprezentantów Francyi i Anglii, i zarządził budowę kolei żelaznej między Imailą i Kairem.

Lwów, 8go lutego. Po kilkuletniej przerwie zebrało się w przeszłym tygodniu walne zgromadzenie towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, i w kilku posiedzeniach uchwaliło zmianę statutów, która wysokiemu rządowi do zatwierdzenia przedłożona być ma, wybrało zresztą prezesa i wiceprezesa, oraz członków komitetu i sekretarza, a w końcu poleciło komitetowi wypracowanie statutów do banków rolniczych zakładać się mających.

Zmiana statutów dąży głównie do zaprowadzenia wydziałów czyli filij towarzystwa po obwodach; filie te chociaż pewną auto-

nomię mające, zlewałyby się jednak w towarzystwo same, które jako organ jeden ogólny byłoby reprezentantem ich na zewnątrz. Wydziały te obwodowe zajmować się mają sprawami rolnictwa, o ile obwodu dotyczą, rozrządzać zaś funduszami, jakie powstaną ze składek tych członków, którzy będąc członkami wydziałów obwodowych, nie będą zarazem członkami towarzystwa samego, tudzież z jednej trzeciej części składek tych członków, którzy są zarazem członkami ogólnego towarzystwa gospodarskiego. Tę jedną trzecią część towarzystwo ogólne przekazuje jako dotacyę wydziałom na ich utrzymanie, a raczej na opędzenie kosztów, jakie z egzystencyi ich wyniknąć mogą.

Założenie wydziałów po obwodach ułatwiłoby zaiste członkom uczęszczanie na zebrania wydziałowe, które cztery razy do roku odbywać się mają, bo łatwiej im dojeżdżać do bliższego miasta obwodowego, niż do stolicy kraju, od miejsca ich zamieszkania bardziej odległej. Na zjazdach takich zebrani gospodarze mogliby traktować z korzyścią w poufnych pogadankach rzeczy do technicznej strony zawodu rolniczego należące, komunikować sobie wzajemnie spostrzeżenia swe i doświadczenia w gospodarstwie nabyte, ale wątpimy, żeby na zjazdach obwodowych mogła być mowa o ogólnych interesach rolnictwa, jako najważniejszej podstawie bytu społecznego, bo do zapatrywania się na rolnictwo z wyższego tego stanowiska, potrzeba pewnego skupienia sił intelektualnych, które daleko łatwiej na ogólnych zebraniach, w stolicy kraju znachodzić się może. Zresztą uchwały i działania zebrania obwodowego nie miałyby nigdy tego znaczenia, co uchwały ogólnego zgromadzenia, będącego reprezentantem rolnictwa w całym kraju. Obawiać się zaś można, iż założenie wydziałów obwodowych osłabi bardziej jeszcze chęć należenia do ogólnego towarzystwa rolniczego, do którego większą wkładkę niż do wydziału obwodowego wnosić potrzeba. Trudno bowiem zaprzeczyć, iż Towarzystwo gospodarskie nie wzbudza już w kraju tak żywego jak dawniej zajęcia, że pod tym względem objawia się pewna obojętność i apatia, nad czem tem bardziej ubolewać wypada, iż Towarzystwo gospodarskie, w dotychczasowym składzie swoim, przyniosło już rolnictwu korzyści, jakie tylko ze skupienia sił indywidualnych zyskane być mogą.

Korzyścią tą jest dotąd szkoła rolnicza w Dublanach, która nie przestanie być żywym pomnikiem zasług tych mężów, co się do założenia jej przyłożyli. Samo już utrzymanie tego zakładu i czuwanie nad jego rozwojem jest sprawą tak ważną, że rolników naszych nieustannie zajmowaćby powinno, a tem samem zachęcać ich do utrzymania Towarzystwa, które tak błogie wydało owoce.

A ileż to prócz tego jest spraw, które tylko w ogólnem towarzystwie rozbierane, opracowane i z widokiem pomyślnego skutku podnoszone być mogą. Weźmy na przykład położenie gorzelni naszych, które w ogóle tak jest krytyczne. A jednak gorzelniom ulżyćby można starając się o kredyt w wypłacie podatku od wódki, tak, izby producent nie potrzebował opłacać go z góry jak dotąd, ale opłacaćby go mógł z dołu, to jest w czasie, kiedy wódkę wyrobioną będzie miał do przedaży gotową. Skarb państwa żądać wprawdzie musi pewnej rękojmi, że opłata rzetelnie uiszczona będzie, lecz rękojmię tę przecież wynaleść i wykazaćby można. Zdaniem naszem ulga podobna więcejby dla gorzelnictwa przyniosła korzyści, niż zmniejszenie opłaty od wyrobu, bo opłatę tę ponosi ostatecznie nie ten, co wódkę produkuje, lecz ten, co ją konsumuje, a za zniżeniem opłaty poszłoby niezawodnie zniżenie ceny wódki, tak, iżby producenci na zmniejszeniu podatku nic nie zyskali. Otóż przedmiot ten mógłby rozebrać komitet towarzystwa gospodarczego, mógłby obmyślić i przygotować wnioski, któreby na ogólnem zgromadzeniu bliższemu zbadaniu uległy. A z wniosków takowych byłaby widoczna korzyść dla rolnictwa, i każdyby uznał, że towarzystwo gospodarskie i jego komitet nie na próżno egzystują, że z działania ich błogie dla kraju powstają skutki.

Więcejby się spraw podobnych znalazło, gdyby je tu wszystkie wyliczyć można. Od dawna dają się w kraju słyszeć głosy za potrzebą komasacyi gruntów, przedmiot ten często w dziennikach traktowany był. Komitet towarzystwa gospodarskiego, złożony z ludzi z rolnictwem dokładnie obeznanych, mógłby zająć się przedmiotem tak ważnym, wyświecić go wszechstronnie, przygotować wnioski właściwe, lub wykazać, że żądanie komasacyi gruntów żadnej nie ma podstawy, że komasacya jest nie potrzebną.

Zdaje nam się, iż gdyby komitet towarzystwa gospodarskiego wszedł na tę drogę, obudziłby interes w kraju dla siebie i dla towarzystwa całego, a większąby to może było korzyścią, niż zaprowadzenie filij obwodowych, które, jak już mówiliśmy, zajęcie się towarzystwem osłabić tylko może.

Powie tu kto, iż prezes, wiceprezes i członkowie komitetu urzędują bezpłatnie, trudno więc od nich żądać, ażeby zajęli się sprawami towarzystwa w sposób tyle mozołu i pracy wymagający, zwłaszcza że o własnych swoich osobistych sprawach myśleć przecież muszą. To prawda, ale dlatego też właśnie towarzystwo obrało do komitetu mężów znanych z gorliwości o dobro publiczne, i spodziewać się można, że mężowie ci pojmą całe znaczenie swego zadania i przy pomocy światłego sekretarza, którego im dodano, z zadania swego szczęśliwie wywiązać się zdołają. Utrzymanie zaś towarzystwa gospodarskiego większą jest dziś niż kiedykolwiek było potrzebą; rolnictwo bowiem z wielu przeszkodami ma do walczenia, a środki gwoli usunięcia tych przeszkód nikt nie obmyśli krom towarzystwa interesa rolnictwa reprezentującego.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 7. lutego *(Nowiny dworu.)* Słychać, że w zamku Budzyńskim przygotowują apartamenta dla Ich cesarzew. Mości Następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa i Arcyksiężniczki Giseli. Arcyksiążęta Karol Ludwik i Ludwik Wiktor mają dziś lub jutro udać się do Budy. Mówią, że Najjaśn. Pan przybędzie do Wiednia na dwa dni, a Jej Mość Cesarzowa pozostanie w Budzie.

O pobycie Najjaśn. Państwa w Budzie podaje *Gazeta wied.* następującą depeszę telegraficzną:

Peszt, 6. lutego. Dziś przed południem odbywały się przed Najjaśn. Panem manewra wojskowe garnizonów Pesztu i Budy pod dowództwem fml. barona Ramming. Najjaśn. Pan objeżdżał najprzód front wojsk, a następnie dał komenderującemu rozkaz do rozpoczęcia manewrów. Te trwały do godz. 12. Po defiladzie Najjaśn. Pan odjechał. Znacznie przed przybyciem Najjaśn. Pana zebrała się licznie publiczność i z uniesieniem witała monarchę. Jutro przed południem Cesarz Jego Mość będzie zwiedzał szpital centralny i pałac inwalidów.

Stowarzyszenie Kisfaludy odbywało dziś swoje posiedzenie doroczne. Drugi prezes Toldy korzystając ze sposobności wspomniał z zapałem w mowie zagajającej o Najjaśn. Pani i Jej upodobaniu w języku węgierskim.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu *niższo-austryackiego* z 6. b. m. odrzucony został wniosek wiedeńskiej rady gminnej względem zmiany §. 12. lit. a. ordynacyi wyborczej dla sejmu.

W sejmie *wyższo austryackim* toczyły się 6. b. m. dalsze obrady nad parafialnemi zakładami dla ubogich. Głosowanie miało nastąpić we czwartek.

Na posiedzeniu sejmu *kroackiego* toczyła się 6. b. m. dalsza debata specyalna nad projektem adresu. Kilku deputowanych przedłożyło wniosek, ażeby kilka zostających w związku punktów projektu brano razem pod obradę i głosowano nad niemi, gdy przeciwnie pewna liczba reprezentantów żądało obradowania nad każdym punktem z osobna. Potem głosowano nad tym punktem imiennie i uchwalono obradować naraz nad kilkoma punktami. Nadżupan *Kukulievics* dowodził w obszernej mowie, że ze względu na istniejące teraz stosunki z całą monarchią, z narodem kroackim i z krajem niemożna żądać zniesienia Pogranicza Wojskowego, lecz tylko pewnych reform odpowiednych duchowi czasu.

Sejm *karyncki* polecił na dniu 6. b. m. wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesyi zdał sprawę o zmianach w statucie krajowym i w ordynacyi wyborczej i przedłożył stosowne wnioski. — Potem uchwalił sejm petycyę do ministerstwa finansów względem opodatkowania gorzelni. Przyszłe posiedzenie naznaczono na czwartek.

W sejmie *morawskim* była 6. b. m. na porządku dziennym obrada nad przekroczeniami kosztorysu przy budowie szpitalu w Bernie. Prawa strona żądała uznania tych przekroczeń podług wniosku wydziału, lewa jednak chciała, ażeby podług wniosku Skenego wyrazono wydziałowi krajowemu naganę za to samowolne postępowanie. Debata była bardzo żwawa, a dalszy ciąg jej odłożono na dzień następny.

Sejm *szląski* uchwalił 6. b. m. co do nowego podziału terytoryalnego, przystąpić do obrad nad niem z tem zastrzeżeniem, że oparta na niem nowa organizacya władz politycznych musi nastąpić za współdziałaniem rady państwa, tudzież, że zmiana dotychczasowego podziału powiatów nieodpowiada potrzebom kraju, i że trzeba starać się o ulżenie finansom państwa zaprowadzeniem politycznych komisaryatów i oddzieleniem sądownictwa od administracyi politycznej.

Na sejmie *styryjskim* odczytał starosta kraju dnia 6. b. reskrypt namiestnika z oznajmieniem, że Najjaś. Pan raczył rozporządzić najwyższem postanowieniem z 31. stycznia, ażeby sejm stryjski zamknięty został najdalej 15. b. m., jeżli sprawy niedozwolą wcześniejszego zamknięcia. Dla Gracu uchwalony został statut gminny.

Anglia.

Londyn, 4. lutego. *(Ceremonie otwarcia parlamentu.)* O ceremonii otwarcia parlamentu pisze *Times:* „Parlament angielski taką ma w świecie powagę, już to dla rzeczywistej swej władzy, światła i godności, już też przez samą swą starożytność, że nawet formalności w nim odbywające się należą do wypadków publicznych, i Anglik czytający obecnie ceremoniał otwarcia siódmego parlamentu Naj. Królowej Wiktoryi uczuwa w duszy swojej wyższe nad prostą ciekawość wrażenia. Te bowiem staroświeckie formalności pochodzą z owych jeszcze czasów, kiedy swobody cywilne i polityczne, dziś już spuściznę ucywilizowanego świata stanowiące, były niczem więcej jak miejscową szczególnością i zwyczajem niewielkiego i nie bardzo potężnego narodu. Pozostały te formalności prawie bez zmiany do dni naszych, gdy tymczasem zachowujący je wciąż naród przekształcił tak znacznie swoje prawodawstwo, swoje obyczaje i ogół swego bytu. Różnica dawnego od obecnego stanu rzeczy w żadnym pewno razie wybitniej nie uderza, jak kiedy potężne owo zgromadzenie państwem tem rządzące, udaje się *in corpore* przed kratki Izby Lordów na wezwanie jej woźnego z czarną laską

(godność tę sprawuje obecnie pułkownik Clifford p. R.), gdzie otrzymuje polecenie wybrania Mowcy i przedstawienia takowego na zatwierdzenie królewskie. Jakkolwiek przestarzałą może się ta ceremonia wydawać, wątpimy, czy znajdzie się taki Anglik, któryby życzył sobie uchylić ją i zastąpić przez jakąś inną, odpowiedniejszą rzeczywistości formalność. Jest owszem pewien rodzaj historycznego że tak powiemy zadowolenia, kiedy się czyta, iż p. Denison obrany został wczoraj Mowcą po raz trzeci, takim samym trybem jak od wielu dzieje się to pokoleń; że członkowie nowo wybranej reprezentacyi krajowej wrócili od Lordów na swe miejsca z rozkazu królowskiego; że proponujący kandydata zwracał swą mowę do pisarza Izby, i popierający tak samo; że p. Denison dziękował najprzód z miejsca, gdzie jako prosty członek zasiadł; że go zaprowadzili do prezydyalnego krzesła dwaj proponenci; że ztamtąd dziękował powtórnie: — że słowem Izba ukonstytuowała się według odwiecznego przodków obyczaju.“

„Przyjemnie nam zaświadczyć — mówi dalej taż gazeta — że Izba Gmin w wyborze swego prezesa rzadko bardzo stronniczemi powoduje się widokami. W samej rzeczy nie wiele jest osób, któreby zadaniu takiemu godnie podołać umiały. Myliłby się bowiem, ktoby mniemał, już dosyć tu na pewnych biernych niejako zaletach, jak np. spokojny temperament, pracowitość i dostateczna znajomość parlamentowych zwyczajów i przepisów. Potrzebna jest owszem szybkość objęcia, bystrość i trafność sądu w połączeniu z doskonałem umiarkowaniem, taktem i niepożytą cierpliwością, a dziś zwłaszcza niezmordowana uwaga i przytomność w prowadzeniu i dozorowaniu coraz ogromniejszej massy interesów, której najdzielniejsza praca zaledwie już starczyć potrafi. Są to zaiste przymioty, których łączność nawet w tak znakomitem jak izba Gmin zgromadzeniu rzadką być musi.“

Kwestya reformy wyborczej żywo zajmuje dzienniki tutajsze. *Daily Telegraph* o niej tak mówi:

„Nie trudno otrzymać prawo które będzie wielkiem i trwałem dobrodziejstwem dla kraju. Nasza cywilizacya, wzrastająca oświata mass, zlanie wszystkich klas które ułatwiają koleje żelazne, i tysiące innych przyczyn nakazują nam mieć większe zaufanie do ludu. Wiadomości jakie rząd zebrał, rzucą niespodziane światło na teraźniejszy rozkład prawa wyborczego między różne klasy ludności, i wykażą jak dalece większe jego rozszerzenie jest potrzebne do harmonii władz politycznych z obecnym stanem kraju. Nie można zaprzeczyć tego faktu, że przez pięć ostatnich lat postępowanie klas roboczych wykazało niezmierny postęp pod względem oświaty i umoralnienia i dowiodło, że można teraz bezpiecznie powierzyć im nowy udział we władzy wyborzej. Niewątpliwie, opozycya będzie gwałtowną i silną, nim projekt przyjmie formę obowiązującego prawa; ale ciągle rosnące prądy liberalizmu, które Toqueville nazywa przeważającem usposobieniem ducha anglo-saksońskiego, nie omieszkają pochłonąć tych wszystkich co uparcie sprzeciwiają się reformie.“

Francya.

Paryż, 4. lutego. *(Wiadomości z Kochinchiny. — Pożyczki negocyowane na giełdzie paryzkiej. — Różne wiadomości.) Patrie* zamieściła dupeszę z Saigun w Kochinchinie z dnia 5. stycznia, według której Cesarz Tu-Duc wysłał jednego z dygnitarzy dworu swojego do admirała de la Grandière, dla powinszowania mu powrotu do Kochinchiny. Cesarz oświadczyć kazał zarazem, iż państwo jego weźmie udział w wielkiej wystawie paryzkiej z 1867 r., i że produkta na wystawę przeznaczone zebrane będą w Hue, przesłane zaś przez Saigun do Europy.

Na giełdzie paryzkiej negocyowano w roku 1865 przeszło za jedną miliardę i 700 milonów franków pożyczek dla różnych państw i zakładów publicznych, a mianowicie: pożyczka włoska 425 milionów; pożyczka mexykańska 175 milionów; austryacka 254 miliony; turecka 99 milionów; pożyczka municypalna dla miasta Paryża 270 milionów; pożyczka na dobra skarbowe włoskie 18 milionów; pożyczka drogi żelaznej Libourne-Bergerac 3 miliony, drogi Deux Charentes 4 miliony, drogi flandryjskiej 4 miliony, drogi żelaznej Savona-Acqui 16 milionów, towarzystwa kredytowego kolonialnego 24 miliony, towarzystwa składowego lugduńskiego 21 milionów, towarzystwa kopalni sycylijskich 25 milionów, pożyczki innych towarzystw i spółek przemysłowych 342 miliony. Cyfry te dowodzą ogromne znaczenie obrotów giełdowych paryzkich.

Monitor donosi, iż Cesarzowa zwiedzała wczoraj wielki zakład obłąkanych w Charenton, który jak wszystkie zakłady dobroczynne stoi pod jej protekcyą. Monarchini zwiedzała wszystkie części gmachu i przyjmowała łaskawie prośby, jakie jej podawano, w końcu zaś uznała potrzebę przebudowania tej części zakładu, która dla kobiet jest przeznaczona. W odwiedzinach tych towarzyszyli Cesarzowej dwie damy jej honorowe, nadkoniuszy jej i jeden szambelan.

Patrie donosi, iż Cesarzowa obejmie prezydencyę honorową komisyi cesarskiej dla wielkiej wystawy paryzkiej w 1867 r. Książę Napoleon, który prezydencyę tę złożył po nieporozumieniach swych z Cesarzem, nie dał się dotąd nakłonić do objęcia jej napowrót.

Turcya.

Konstantynopol, 27go stycznia. *(Post Ramazanu. — Kłopoty finansowe. — Różne komisye.)* Wczasie Ramazanu, tego postu czterotygodniowego, spoczywają wszystkie czynności rządowe i załatwia się tylko to, co żadnym sposobem odroczone być nie może. Rząd więc zajmuje się prawie wyłącznie kwestyą finansów, którym bez nowej pożyczki pomódz nie można. Pożyczkę zaś trudno zaciągnąć. W Anglii nie masz ku temu żadnego widoku, dopóki konsencya Lainga uważana będzie na giełdzie londyńskiej jako instrument prawomocny, w Paryżu odradzają od wzięcia udziału w pożyczce tureckiej, tak iż w końcu nie pozostanie Sułtanowi jeno szukać sumy w własnym kraju. Przemawia za tem silne stronnictwo mające na czele Mehmeda Rudżi Baszę, byłego wielkiego Wezyra, lecz w kraju pieniędzy nie ma, bo kraj pod względem ekonomicznym zupełnie jest wyczerpany. A do reform, mianowicie do zamierzonej budowy gościńców, potrzeba koniecznie kapitału zakładowego.

Rząd zajmuje się mianowaniem kilku komisyj. Pierwsza odnosi się do projektu Francyi, wyśledzenia początków cholery i jej rozszerzenia się, komisya ta udać się ma niebawem do Hedżij, owego siedliska fanatyzmu i zarazy. Druga komisya udaje się do przesmyku suezkiego, dla baczenia w militarnym interesie Porty otomańskiej na podział gruntów nad kanałem, według sądu polubownego Cesarza Napoleona. Niejaki Omer Bej jest naczelnikiem tej komisyi. Trzecia zaś komisya, pod przewodnictwem Kabuli Baszy zajmować się ma wypadkami w Libanie.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała. Wójt Iwan Sało z Okop, 50 l., ojciec 2 dzieci, obrz. gr. kat., nigdy nie karany, w bitce z krewnym swoim złamał temuż palec średni u lewej ręki. Na rozprawie ostatecznej w d. 6. b. m. skazany na 1 miesiąc więzienia zaostrzonego postem (prokuratorya proponowała 6 miesięcy) przyjął wyrok (prezyd. radzca sądu kraj. p. Dzierzyński, oskarzyciel zastępca państwa p. Lidl).

(Wykaz aresztowanych.) W styczniu 1866 odstawiono do c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie 945 osób aresztowanych. Z tych oddano sądom cywilnym i wojskowym 169, policya ukarała jako sąd 95, a według przepisów policyjnych 681, wydalono szubpasem 152, do magistratu odesłano 62 dla dania im zajęcia, a 7 dla sprawdzenia ich należności do gminy. 27 ulicznic umieszczono w szpitalu.

(Pożar.) W Obroszynie w powiecie Grodeckim, d. 4. b. m. spalił się dach słomianny na domu włościańskim. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma. Szkoda wynosi około 250 złr.

(Koncesya na kolej żelazną.) „Siew. Pocz.“ pisze, że Cesarz, zgodnie z postanowieniem komitetu ministrów, w dniu 17. grudnia 186[illegible] roku, zatwierdził koncesyą na kolej żelazną z Witebska do Orła. Następnie taż gazeta podaje text rzeczonej koncesyi, w której wyrażono: „Sir Samuel Morton Pito“ zobowiązuje się w ciągu sześciu miesięcy od daty najwyższego zatwierdzenia niniejszej koncesyi, zawiązać spółkę bezimienną, która wybuduje na swój koszt i ryzyko kolej żelazną z Witebska do Orła, o jednej drodze, wraz z potrzebnemi stacyami, rozjazdami, przejazdami, warsztatami, machinami i innemi porządkami, tudzież wystawi ruchomy skład z przynależytościami dla regularnego ruchu na linii, podług planów, profilów, rysunków i opisów, złożonych ministerstwu komunikacyi, pod NN. 1 do 50, a przyjętych pod warunkami, określonemi w poszycie N. 51.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie miesiąca stycznia 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Sambor		Drohobycz		Komarno		Tarnopol		Trembowla		Grzymałów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	4	25	4	.	4	60	3	91	4	45	3	93
„ żyta . . .	3	20	3	19	3	10	2	86	3	7	2	53
„ jęczmienia .	2	10	2	.	2	20	2	23	2	25	2	.
„ owsa . . .	1	20	1	19	1	10	1	26	1	17	1	10
„ hreczki . .	.	.	3	10	2	75	2	60	3	.	2	50
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków .	1	20	1	24	1	12	1	21	1	25	1	.
Cetnar siana . . .	.	50	.	.	.	.	1	30	.	.	1	10
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	7	.	9	.	8	16	.	.	7	.
„ „ miękkiego	3	70	5	70	7	50	7		.	.	6	.
Funt mięsa wołowego	.	9	.	8	.	8	.	12	.	9	.	8
Mas okowity . . .	.	48	.	55	.	.	.	51	.	66	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 7. lutego. Jutro o godzinie 9tej przed południem odbędzie się Requiem za ś. p. hr. Emila Desseffy'ego, na które kancelarya nadworna przyszle tu reprezentanta. — O godzinie 11tej nastąpi posiedzenie izby deputowanych.

Berlin, 7. lutego. *Prov. Corr.* pisze: Gabinet wiedeński zganił stanowczo wypadki w Holsztynie. Można się spodziewać, że dalsze postępowanie w obec agitacyi augustenburskiej będzie odpowiadać temu oświadczeniu rządu austryackiego.

Londyn, 7. lutego. W izbie niższej zwracała się rozpoczęta dziś debata adresowa w duchu nieprzyjaźnym rządowi głównie przeciw ustępowi mowy tronowej o zarazie bydła. — Projekt adresu izby wyższej krytykuje pojedyncze ustępy mowy tronowej, nie pojmuje, jakim sposobem zjazd angielsko-francuzkich flot dowodzi tendencyi pokojowych, gani zawieszenie gubernatora Eyre, krytykuje traktat handlowy z Austryą, jak również opieszałość w użyciu środków przeciw zarazie bydła; uważa spisek Fenyan za skutek dawniejszej łagodności i zapowiada stanowczą opozycyę przeciw niedokładnemu bilowi reformy. Hrabia Russell bronił pojedyńczych punktów i wyraził nadzieję, że będzie mógł przedłożyć bil reformy w przeciągu miesiąca. W końcu przyjęto adres.

TEATR.

Dziś (przed. polskie) **„Mazepa,“** tragedya w 5 aktach przez J. Słowackiego. P. Jan Królikowski z Warszawy jako gość.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Stan., z Uhrynowa dolnego. — Hr. Jabłonowski Józef, z Pacykowa.

Hotel Langa: Brand Fr., c k. kap., ze Stryja.

Hotel angielski: Hr. Dunin Aug., z Głęboczka. — Horwath Michał, c. k. prz. pow., z Załoziec. — Leduchowski Stan., z Rosyi. — Petrowicz Winc., z Przybówki.

Hotel Mansch: Br. Sentins Juliusz, z Probużna.

Hotel Kuhna: Jordan Teofil, z Nowegosioła. — Janko Marceli, z Zaleszan. — Nikorowicz Edw., z Ulwówka.

Hotel krakowski: Szeny Fryd., Pongratz Henryk, i Oberländer Jan, c. k. podporucznicy, z Żółkwi. — Kossaki Wład., z Anglii.

Pod nr. $514\frac{4}{4}$: Ubysz Wacław, z Woronowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lutego.

PP.: Cywiński Andrzej, do Płotycz. — Dąbski Władysław, do Wojnicza. — Gross Piotr, do Koniuszek. — Jackowski Jan, do Drezna. — Petrowicz Franciszek, do Wołostkowa. — Wolański Mikołaj, do Pauszówki. — Wiszniewski Tad., do Krystynopola. — Michałowski Zyg., do Bukaczowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. lutego 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.67	+ 4.0	90.2	półn.-zach.	mi.	pochmurno
2 g.od. po poł.	322.60	+ 5.3	67 5	„	sł.	„
10.god.wiecz.	323.32	+ 2.3	72 7	„	mi.	jasno

Ilość deszczu 2.··40.

Kurs Lwowski.

Dnia 8 lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	83	4	90
Dukat cesarski	„ „	4	85	4	92
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	43	8	55
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	58	1	60
„ papierowy rosyjski	„ „	1	31	1	34
Talar pruski	„ „	1	53	1	54
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		64	75	65	38
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	67	99	68	64
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	52	68	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	64	88	65	52
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		165	50	167	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8 lutego.	złr.	kr.
5% Metaliki	62	15
5% pożyczka narodowa	65	25
Losy z 1860 roku	81	25
Akcye banku wiedeńskiego	748	—
„ „ kredytowego	146	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	90
Srebro	102	70
Dukat pojedyńczy	4	$91\frac{1}{2}$

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. lutego

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	58.70	58.80
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	65.40	65.50
od kwiet. do paźd. po 5%	65.20	65.30
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68.—	68.75
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	62.25	62.35
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	62.35	62.45
dtto. po $4\frac{1}{2}$%	55.25	55.75
dtto. „ 4%	49.50	50.—
dtto. „ 3%	36.75	37.25
dtto. „ $2\frac{1}{2}$%	30.50	32.—
dtto. „ 1%	12.10	12.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.—	145.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	142.75	143.25
Przez. do wyl. z r. 1854	77.—	77 25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	82.—	82.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90.40	90.60
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76.35	76.45
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
„ „ „ $4\frac{1}{2}$%	55.—	55.50
„ „ „ 4%	48.50	49.—
„ „ „ $3\frac{1}{2}$%	43.—	43.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$%	53.—	55.—
„ $2\frac{1}{4}$%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ $1\frac{3}{4}$%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	81.—	82.—
Wyż. Aust.	81.—	82.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	80.—	81.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	87.—	88.—
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	69 40	69.80
Banatu Tem.	67.—	68.—
Kroacyi i Slawonii	70.—	71.—
Galicyi	67.50	68 -
Siedmiogrodu	63.60	64 —
Bukowina	66.—	66.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.—	66.50
Banat Temesz.	65.—	65.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	86.—	88.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ $3\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.
„ $2\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ $1\frac{3}{4}$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ $2\frac{1}{2}$% „ 100 „	18.—	19.—
„ $2\frac{1}{4}$% „ 100 „	16.50	18.59
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ $1\frac{3}{4}$% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	750.—	751.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	148.60	148 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	580.—	583.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	73 —	73.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1553.—	1555.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	168.40	168.60
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	166 —	166.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	119.25	119.75
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	163.60	164.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	79.50	80.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	146.—	147.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	109.25	109.75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	705.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	246.—	255 —
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	125.—	128.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	459.—	461.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	214 —	216.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	375.—	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	255.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5%	91.80	92 —
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.60	87 70
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	66.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.—	74.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	78.—	78.75
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	71.25	71.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	103 —	104.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	90.50	91 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	88.—	88.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	77.75	78.25
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	84.—	85.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	86 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Lloyda za 100 zł.	88.—	89.—

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114. —	114.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	80.—	81.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	47.50	48.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.75	23.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78.—	79.—
Salma „ 40 „ „	26.—	26.50
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	22.—	23 —
St. Genois „ 40 „ „	21.—	22.—
Windischgrätza 20 zł. „	15 50	16.—
Waldsteina 20 „	18.75	19.—
Keglevicha 10 „	12.25	12.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	86 75	87 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	86.90	·7 10
Genua za 100 lir. piem.	41 10	41 10
Hamburg za 100 M. B.	77.20	77 40
Lipsk za 100 tal.	—.—	.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	103 10	103 60
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wl.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	41 25	41.30
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	$4.92\frac{1}{2}$	$4.93\frac{1}{2}$
dtto. pełnej wagi	$4.92\frac{1}{2}$	$4.93\frac{1}{2}$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 35	8.36
Rosyjski imperyał	8 55	8.57
Talar związkowy	$1.54\frac{1}{2}$	$1.55\frac{1}{2}$
Srebro	103.20	103.30
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.